

"Štajerc" izhaja vsaki petek, daturan z dnevnem naslednje nedelje.

Naročna velja za Avstrijo: za celo leto 3 krone, za pol in četrt leta razmerno; za Ogrsko 4 K 50 vin. za celo leto; za Nemčijo stane za celo leto 5 kron, za Ameriko po 6 kron; za drugo inozemstvo se računi naročino z ozirom na visokost poštnine. Naročino je plačati naprej. Posamezne štev. se prodajajo po 6 v.

Uredništvo in upravništvo se nahaja v Ptuju, gledališko poslopje štev. 3.

Slava Tebi, ki si nas kmete ljubili!

Kmečki stan, srčen stan!

Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zaston, ali rokopise se ne vrata. Uredniški zaključek je vsak torek zvečer.

Za oznanila uredništvo ni odgovorno. Cena oznanil (inseratov) je za celo stran K 64, za 1/2 strani K 32, za 1/4 strani K 16, za 1/8 strani K 8, za 1/16 strani K 4, za 1/32 strani K 2, za 1/64 strani K 1. — Pri večkratnem oznanilu se cena primerno zniža.

Štev. 6.

V Ptuju v nedeljo dne 6. februarja 1910.

XI. letnik.

Ljudski škodljivci!

Prvaški poslanci hočejo deželni zbor razbiti! — Gospodarsko delo preprečeno! — „Švindlerji“ in „komedijsanti“.

Kakor znano, so prvaški poslanci pod načelstvom dr. Šušteršiča svoj čas preprečili delo v državnem zboru, pustili dežele v dolgih in škodovali s tem grozovito vsemu ljudstvu. Razburjenje nad tem brezvestnim činom še ni ponehalo in že se poroča o drugem brezvestnem činu, se poroča o političnemu zločinu prvaških poslancev. Isto igro kakor v državnem uresničili so tudi v Štajerskem deželnem zboru. Pričeli so pretekli torek z obstrukcijo, to se pravi: prvaški poslanci ne pustijo deželni zbor delati...

Kmetje, ljudstvo, vsi, ki plačujete krvave davke, — ali veste kaj to pomeni? Prvaški poslanci ne pustijo, da bi deželni zbor sklenil tiste postave, kiso vam v korist! Oni ne pustijo, da bi se vam dalo podpora, ki jih zahtevate, oni hočejo zaradi politične hujškarije vse uničiti, kar je vstvarilo delo pametnih mož...

Dr. Korošec,
Dr. Kukovec,
Dr. Benkovič,
Dr. Verstovšek,
Ozmeč,
Meško
Pišek
Novak
Terglav
Robič
Vrečko
Roškar

to so imena teh ljudi, ki vam ne privoščijo ničesar, ki hočejo, da bi vi še naprej trpeli v revčini...

Kmetje, vstanite kot en mož in povojte tem prvaškim poslancem svoje mnenje!

Preč s tistimi, ki nam škodujejo!

Luftbalon R 1910 — na pustni torek.

(Po resnični dogodki.)

Odborniki vseki posojilnici nekje na širinem svetu (pa ne na Štajerskem) sedijo v potu svojega obraza okoli velike misi v posvetovalni dvorani in se pečajo z rešitvijo dospelič profenj in drugih vlog.

Ze precej aktov se je v kratkem času rešilo in že preletni predsednik komaj dospe, nove prošnje predlagati; ko bi šlo vse tako v istem redu, rešilo bi se lahko nad sto profenj v eni urri. Ali v tej drugači imenitni družbi je bil eni nebodigatreba prisoten, to je šele pred kratkim privrzdani vaški urmahrer: temu kerku, ki sploh v tako imenitno družbo ne paše, ni prav nič prav, če vse kritizira in danes še posebno je nekako občutljiv.

Gre se ravno za dovolitev vednjega posoja, kojega želi neki mestni špekulant na svojo v bližini vasi na nekem griču ležeč, »solnčno uro«, da bi se iste lajše znebil.

Vaški ūlmastar, kateri je solnčno uro cenil, prav toplo priporoča, da se posojo v naprošeni visokosti dovoli, ker pa urmahrer z glavo odkimavljiv, ga ūlmastar takoj ošteje, češ ali dvomil ti buti morda na

Zadnjo poročilo: Slovenski prvaški poslanci so sklenili, da nadaljujejo z obstrukcijo. To se pravi: z apravljal bodejo še nadalje čas deželne zbornice. Pomilati se mora, da taka cela vrsta postav rešite. Zlasti zadeve, ki se tičejo podporo kmetov in preporebnih železnic se vsled prvaškega nastopanja ne more rešiti. Nadalje je treba tole pomisliti: **vsak dan deželnozbornice seje košta davkopiščevalce 1000 krov.** Prvaški poslanci vzamejo torej z vsakim dnevom tisoč krov iz naših žepov! In vse to za politiko! Vse zaradi lahkomiselnosti ter brezvestnosti! Ljudstvo, predrami se! Kmetje, zberite se in protestirajte odločno!

Svoji k svojim!

Nosili bi vodo v Dravo, ako bi ponavljali pomen te besede. Vsakdo raznemu dandanes geslo „Svoji k svojim“ — eden na ta nadin, dragi zopet na drugačen nadin. Izpregovoril je to besedo najprve češki vođa Palacký, ki je dejal: „Svoji k svojim, ali vedno pošteno!“ Naši pravki seveda so takoj videli, da je ta Palackýjeva beseda predloga in — prepoštena. In zato so ji svoječljivo odrezali zadnji konec („ali vedno pošteno“) ter obdržali edino začetno besedo: „Svoji k svojim... Poštenost so pravki na Slovenskem odrezali tej češki besedi...

„Svoji k svojim“ ... Dobro! Posluhajmo, kaj pravijo zagovorniki te besede. „Svoji k svojim pomeni“ — tako trdijo pravki — „da naj Slovenci vso svoje potrebštine le pri Slovensah krijejo, da naj slovenski kmet svoj denar edino slovenskemu trgovcu nosi, da naj Slovenc edino k slovenskemu advokatu, duhovniku, trgovcu, fabrikantu, uradniku hodi“ ... Dobro, iz statisti slovenskega narodnjaka se da ta nazor zagovarjati. Ali odgovor na to zahtevo narodnjakov more biti le ta-le: slovenski trgovci, obrtniki, fabrikant in advokat morajo biti tudi najboljši in cenejši za slovenskega kmeta! Ako krije slovenski kmet svoje potrebštine edino pri Slovencih, no, potem morajo ti Slovenci zanj tudi naj-

moji zmožnosti kot strokovnjak v centri solnčnih ur? Zastonj ugovarja urmahrer, da drugi enaki zavodi na solnčne ure nič ne dajo. Ves razburjen v togoten gleda naš urmahrer enomerno na kup aktov, tako da se mu kar lasi ježijo, in ko bi se ne bal, da ga zaprejo v »Gemeindekotter«, bi gotovo udaril v svoji sveti jezi z fuljavo svojo pestjo po mizi, da bi dal duška svoji jezi. Kajti ūlmaster je zviral, solnčna ura se bo obremenila in mestni špekulant dobi zaščiteno posojo. Seja je končana, gospodje se razidejo; tudi naš urmahrer ūlmaster gresta, nazrazen, pa brez da bi si podala roko, brez da bi se poslovila z narodnim »Na zdru«; ona samo gresta, vsak svojo pot.

Urmahrer te seje ni mogel pozabiti, tuhatal in tuhatal je, ni mogel celo spati ne, solnčna ura in dovoljeno posojo, ūlmaster in strokovnjak, to vse mu ni šlo skup, vedno globlje se je zamislil in sprevidel, da je prav za prav več gnijilega v »mestu Ninive« — sklenil je vse to popraviti, pa se ni mu posrečil, postal je vedno bolj tuhen. Končno je izpraznil natanko svojo vest in uvidel je, da je sokriv; napravil je dolgo spoved na uho poštevšega starega predsednika in končno — v pomirje lastne vesti — izstopil — iz ebdora. Nad ubogi urmahrer si je pa s tem korakom nakopal ravno toliko sovražnikov,

cenejši in najboljši biti. Kajti škandal bi vendar bilo, ako bi gotovi Slovenci iz „narodnjaštva“ profit in kseft delali ...

Ja, ja, škandal, grdi škandal bi to bilo! Ali žalibog, da moramo tole nepobitno dejstvo omeniti: Vsi tisti, ki so doslej takoj glasno trobili geslo „Svoji k svojim“, bili so v resnici najgrši oderuh i in najhudobnejši izsesalci slovenskega ljudstva!!! Beseda ta je ojstra in vendar resnična! Vse brezobzirno gibanje, ki je pod gesлом „Svoji k svojim“ zaslovelo po Slovenskem, ni bilo drugač, nego najpodlejša in najgrša jutro v skakalni reklema ...

Mi vremo to glavno obdolžitev prvaštvu v obraz! Ali mi ne trdimo in obdolžimo samo, marveč mi hočemo tudi dokazati!

O prvaško-političnem duhovnikih ne bodemo govorili. Ti ljudje so tako „narodni“, da slovenski kmetom za poroke, krsti in pogrebe 10 krat toliko računajo, kolikor bi po postavi računati smeli. Teci ljudem je vse prostlo. Beseda „Svoji k svojim“ so si vse tega prestavili v drugo: „Tvoje k mojim!“ ... Poleg politiknjic farjer stojijo med voditelji slovenskega ljudstva prvaški advokati! Ti slovenski advokati so vedno prvi, kadar je treba tuliti geslo „Svoji k svojim“. Mi smo že na podlagi javnih dokazov ofitali raznina prvaškim advokatom, da 2 krat, 3 krat več računijo, nego bi smeli! Očitali smo te dr. Brejcu v Celovcu, dr. Benkoviču v Celju, dr. Brumenu v Ptuju itd. Nobeden teh poštenjakov ni niti meznica ganil, da bi si opral čast! Nobeden nas ni točil! Toj je gotovo res, kar smo pisali. V današnji številki dokazujemo prvaškemu advokatu dr. Pipušu, da za navadne pogodbe še enkrat toliko računi kakor bi to smeli. In tudi dr. Pipuš nas ne bede točil, ker dobro ve, da je res, kar pišemo ... Takim prvaškim advokatom velja torej geslo „Svoji k svojim“ le zato, da čim več računijo ... In ako se kdo proti temu pritozi, no, potem se mu zna tako zgoditi, kakor tistem slovenskemu kmetu v Slov. Graden, katerega je njegov lastni advokat siloma iz sodniške dvorane vrgel ... Oj kmetje,

nego je štel poprej prijateljev — ūlmaster je zopet grijal, — kot bistrejši na umu premagal je nemirnega duha urmahrja, na celi črti, brez da bi nekoliko k'atkovidni urmahrer to zapazi. Šeleko je v mestnih cajtengah bral, ko je tam črno na belo stalo, da je on — urmahr — lump — odpadnik — izdajalec — judek — potem šele si je obrisal precej zamazane ofale in zdaj je zapazil, da so ga mogočniji iz človeške družbe izbenili, ja da mu je celo v cajtengah zatugano, da jih bo pri prvi priljki doblj po narodni njegovi butici — in to vse zavoljo te preimenjane solnčne ure ... Ves preplačen urmahrček hitro izstopil iz vseh narodnih in drugih društev, odloči častna mesta v vsešem »Kegelklubu«, kjer je bil »Aufsetzer«, pri »Eislaufvereinu«, kjer je bil »Oberschlittschuh-Aoschnaller« itd. in sklene, ker si ni živiljna svest, odrajali — ju odrajali — prej ko mogče. Ker pa ima siromak precej veliko obitelji, kupil je pri valkem kramarju 10 metrov tintuba, v bližini tovarni nekaj flas »Električ« in dela sedaj z svojo »ta staro« — Luftbalon, da bo prej ko mogoče odplovil. — Upamo, da — ako ostane vreme ugodno — naš urmahr z vsemi svojimi na pustni torek stopi v »Luftbalon R 1910« in z jezni pogledom na bližno »solnčno uro« odploveva za — vedno!

Boshafer Kerl.

kmetje, ali zdaj razumete, kaj pomeni beseda „Svoji k svojim“ v ustah prvaških advokatov?

Ali naprej! „Svoji k svojim“ vpijejo danes tudi prvaški denarni zavodi, zlasti slaboznane posojilnice. Priganjači teh posojilnic so po navadi ljudje, ki so enkrat radi nemški kruh jedli, kakor n. p. znani Babič v Ptaju itd. „Svoji k svojim“, vpijejo le posojilnice, in — računajo večje obresti, ne dajo nobenega jamstva, ponarejajo bilance (Šoštanj), zapravljajo ljudski denar v neskončni lahkomiselnosti... Koliko gredih, groznih slučajev bi tudi takaj lahko nasteli; — škoda prostora v listu. Prvaške posojilnice čaka ista usoda, katera je tekom par let dohitela vse prvaško-farške „konzume“. Mi še ne bomo sivih las imeli, ko se ta žlostna usoda izpolni...

„Svoji k svojim“... in poštenemu človeku se stiska pest, ako začuje ta sleparški klic! Z neverjetno, brutalno silo se je gnslo kmetsko karozemno živino v „narodne štacune“. In kmetje so šteli svoje krajcarje ter s krvavim arcem spoznali, da so morali „pofer“ blago grozivo drago plačevati. Ne bodovali dokazov po navljalji, — saj so prvaški listi sami prosili prvaške trgovce, naj kmetske ne odidajo, — in zato rečemo: Davek na neumnost, ki ga plačujejo nahujskani kmetje s tem, da kupujejo v „narodnih štacunah“, je desetkrat višji nego vsi cesarski davki... In pri vsem tem niso ti zapeljani slovenski kmeti s Nemcem prav nič škodovali; kajti dotednji „narodni štacunar“ je svoje blago vendar-le od nemškega grosista jemal... Pa ne samo to! Nekateri branjevci in manjši trgovci po deželi so se pustili od te hujskarije zapeljati in so pričeli svoje blago pri velikih slovenskih trgovcih jemati; — grozovito se danes kesajo! Kajti bili so dan za dnevom oslepjarjeni in delali so brezplačno za narodnjaške velikaže. Dokazali smo svoj čas, da n. p. slovenska firma Majdič nemškim kupcem blago veliko ceneje prodaja nego slovenskim. Največji na rodni trgovci se delajo torej naravnost norca iz slovenskih kmetov ter malih trgovcev... Veliko grde kletve so storili mali slovenski trgovci v zadnjih letih samo zaradi oderuškega, sleparskega gesla „Svoji k svojim“... In veliko solz, grenkih, moških solz so pretili slovenski kmetje-vinogradniki, samo zato, ker svojega blaga niso mogli prodati. Kajti nemški kupci so izostali, niso prišli zaradi prvaške gonje, zaradi gesla „Svoji k svojim“. Štajersko vino je gotovo izborna božja kapljica; ali znano še ni po svetu. In zato rečemo: tisti lopovski brezvestneži, kateri so razširjevali geslo „Svoji k svojim“, napravili so grozni zločin in greh nad našimi vinogradniki. In to je najzlastnejše pri celi tej stvari: lačni, vlogi slovenski kmet mora trpeti zaradi brezvestnih slovenskih pravakov...

To, edino to je globoki pomen gesla „Svoji k svojim“! Kdor ima torej v resnici srce za slovensko ljudstvo, ta mora z vsemi močmi nasprotovati laži o potrebi tega gesla!

Kajti tudi Nemci bi znali ustlico obrniti in potem bi bilo slabo. Zakotni prvaški lističi bodejo tej trditvi nasprotovali, ali resnična pa le je! Kakor mrzla voda na razgretem truplu, tako so vplivali svoj čas sklepi nemških mestnih zastopov v Gradcu in Ljubnu, ki so rekli, da bodejo na prvaški bojkot z nemškim bojkotom odgovorili! To je nevarnost, ki jo prvaški otročiči à la Spindler in Cencic niti ne razumejo. Kdo kupe štajersko vino? Nemci! In pomisliti se mora, da so druga vina cenejša in da so Nemci na druga vina bolj navajeni. Kam bi prišli veliki slovenski trgovci v naših krajih brez nemških kupcev? Povedali bi lahko celo vrsto imen teh gospodov, ki so najhujši sovražniki Nemcov in vendar živijo edino od Nemcov! Rečimo en Veselič v Veliki Nedelji, en Tombih v St. Vidu, en Robič v Središču itd. itd. Prvaška zadruga v Velikovcu na Korosku je svoj čas sama v „Miran“ izjavila, da živi le od nemških kupcev. Trg Središče, ki je najbolj prvaški in v katerem smo en župan Sinko naravnost vlogo sultana

igrati, proti postavi in pravici, — ta trg živi od trgovine z Nemci in nemški bojkot bi bil zanj naravnost gospodarski polom. Ravno zato se je tudi prvaška vinogradniška zadruga v Središču pritožila v deželnem zboru, da Nemci niso hoteli njene predragega blaga kupiti. Središčani torej, od pet do glave zaviti v rdečoplavo-belo rjuho, katerih ocena je beseda „Svoji k svojim“, ti Središčani jokajo in tožijo, ker Nemci niso hoteli njih vina kupiti... In zdaj vprašamo: Koliko velja geslo „Svoji k svojim“?

Nič, nič ne velja, — kajti prvaki so temu geslu poštenje odrezali!!!

Kmetje slovenski, povejte to prvaškim hujskarjem!

Politični pregled.

Štajerski deželni zbor. V seji dne 28. odgovoril je grof Attems na neko pritožbo dr. Kukovec. Ta možakar, ki se vedno blamira, se je namreč pritožil, češ da se zveza kmetijskih zadrug ni ozirala na blago vinogradniške zadruge v Središču. Grof Attems pa je pojasnil, da središčna zadruga svoje ponudbe sploh v pravem času ni stavila in da so njene cene veliko previsoke. Kukovec se je zopet osmešil... Potem je razpravljal deželni zbor o zgradbi nove deželne bolnišnice. — 29. januarja predlagal je profesor Verstovšek, da naj se zopet zgradi slovensko strokovno šolo v Velenju. Verstovšek, ta liberalno-klerikalni gospod, je hotel s tem predlogom le demonstrirati. Ali deželni zbor je predlog ednostavno odklonil. Potem se je pričela razprava deželne proračuna. Prvaški poslanci so pričeli takoj s škandalom i. s. je to pot bil dr. Verstovšek pri. Govoril je enkrat slovenski, enkrat nemški, kakor da bi bil na farškem shodu in se grozno togotil, ker je neki poslanec prvaške hujšake pri cesarju v pravi luči opiral. Ta politični značajne je seveda audi tožil, da „se Slovenscom premalo da“. Odgovoril mu je izvrstno Franz, ki je pokazal na nepotrebno šolo v Sv. Jurju, ki je deželo pol milijona koštala in na kateri je celih 25 učencov! Omenil je tudi, da se je slovenski kmetom 4 milijone kron brezobrestnega posojila za vinogradnike dalo, Nemcem pa le 115.000 K. Potem je ostal dr. Benkovič in z neverjetno prednjošto stavil predlog, da naj se v deželnem proračun stavi svote, s katerimi se bodo moglo plačati osebje, ki bode zapisovalo slovenske govorice v zapisnik (!). Torej zaradi prvaške neumnosti zopet nova krvava plačila! Seveda se je to Benkovičevu neumnost odklonilo. Potem tudi dr. Kukovec ni dalo miru; ostal je in se pritožil, da se ga ni v noben odsek izvolilo. Oj ti Revček Andrejček! — I. t. m. pojavila se je nakrat zločinska prvaška obstrukcija. Zbornica je pričela ravno razpravo o posameznih točkah deželnega proračuna, ko je nakrat dr. Benkovič z obstrukcijo pridel. Zahteval je tajno sejo, kateremu predlogu se seveda ni ugodilo. Posl. Einspinner: Kar povejte, da se hočete danes domu peljati! Potem so pričeli prvaški poslanci z obstrukturističimi govorji. Seveda za resno obstrukcijo ti nevedni ljudje niti zmožni niso. Kajti govoriti znajo večidel le tedaj, ako se kaj „iz glave“ nancijo. Najprve je govoril Vrečko pol ure v slovenščini. Potem je nastopal fajmošter Ozmc, ki je ravne tako bedasto čas kradel. Sicer mu je pa posl. Ornig par pošteneih v obraz zabrusil. Zlasti mu je rekel tole: Predlog osušenja travnikov o b Pulaskavi in Reki sva jaz (Ornig) in Stiger že pred 2 letoma sta vila. Ako bi nemški govorili, dosegli bi mnogo več za vaše ljudstvo! Medtem je prislo do glasovanja in je predsednik zavonil. Benkovič se je togotil, kakor kakšen „bajaco“. Poslanci so ga vprašali: Ali ste vi portir? Mi imamo drugih slug dosti! Posl. Waatian pa je Benkoviču rekel: Vaši volilci Vam bodoje hvaležni za to motenje dela! Posl. Franz: Ti volilci (klerikalni) so pneumatni, da bi to razumeli! Prvaški poslanci so bili medtem zunaj, ker so mislili, da zbornica brez njih ne

bode sklepna. Ko so prišli zopei v sobo, zaklicalo se je prvaškim poslancem od vseh strani: Švindlerji, komedijanti! Dr. Kukovec se je zdaj nakrat klerikalcem pridružil in pridel tudi obstruirati. Potem je govoril Novak tako neumno, da so se mu tudi klerikalci smeiali. Za Meškotom je prišel — Bogusamili! — Terglav k besedi. Ta mož niti pošteno pisati ne zna, pa hoče poslanec biti! Pridel je nekaj jecljati, kar mu je Benkovič na uho šepetal. Da se tak modrijan sploh ne sramoto govoriti! Ornig je imel prav, ko mu je zaklical: Vi samo plavaste! Vse se je temu nešrečnemu Terglavu smejalo. Potem je govoril Pišek par minut. Za njim je govoril dr. Verstovšek 4 ure dolgo. Govoril je same bedarje. Na galeriji je nekdo trdil, da mu je od tega govora slabo postal! Seja je trajala do polnoči! Na ta način, „delajo“ prvaki — vborgo ljudstvo!

Koroški deželni zbor. 28. januarja izročilo se je odsek razna gradbeni in poročila (glede potoka Miess pri Aichdorfu, i. o. pri Paternionu, o podaljšanju občinske ceste Gödersdorf, o razširjenju deželne ceste Grebinj-Plajberg itd.) Potem je predlagal posl. Kirschner ureditev deželnokulturnega sveta za Koroško. Posl. dr. Waldner je omenil, da klerikalci onemogočijo gospodarsko delo vseh strank. Klerikalec Walcher se je pritožil, da obdržijo naprednjaki obenem gospodarske in politične abode. Odgovoril mu je dr. Lemisch, ki je omenil, da črnih celo razprinje politiko Širijo. Postava se je končno sprejela. — Posl. Breitegger predlagal dovolitev podpore 800 K za kmetijsko razstavo v Spitalu (Sprefeto). Nadalje se dovoli 200 K za bojni proti škodljivcu „Getreidehähchen“ v občinah Steindorf, Ossiach, Himmelberg, 1000 K se je dovolilo za bistriško pot v občini Grades. Potem se je sprejela postava, da se uresniči tudi deželno zavarovanje za konje. Odseku se je izredno tudi še predlog o obligatorni vpeljavi kmetijskega podnosa na vse koroških solah.

Galički deželni zbor doživel je te dni svoj pretep. Časnikar Demincuk napadel je namesto poslanca Starucha. Ali ta in njegov brat sta časnikarja tako preteplja, da je težko ranjen. Lepe, pol ruske razmere!

Kranjski deželni zbor sprejel je postavo, glasom katere je vsak volilec prisilen, oddati svoj glas pri državnoborskih volitvah.

Bukovinski deželni zbor je sklenil volitveno preosnovno. Vlada boste zdaj zbor razpustila. Volitve na novi način se bodejo šele v jeseni vršile.

Zvišanje doklad. Valed nesrečne osrednje politike zača je tudi Štajerska kakor vse druge dežele v hude denarne neprjetnosti. Primanjkljaj je tako velik, da »vrednega deželni odbor 6% zvišanje vseh deželnih dokladov in zvišanje deželne doklade na pivo od 2 K na 4 K pri 100 litrih. Kriva je temu v prvi vrsti zmeščanja v državnem zboru, vsled katere ni bilo mogoče saniranje dežel povzročiti. In teh zmeščjanjih so v prvi vrsti prvaški poslanci krivi.«

Nove dolobce za orožne vaje so se izdale i. s.: Pri poklicu k orožnim vajam treba se je ozirati na čas žetve. Prošnje za oprostitev od orožne vaje treba je strogo preiskati in le v najhujšem slučaju se sme taki prošnji ugoditi. Pri poklicu k orožnim vajam pa se mora tudi na delavskie razmere vojakov ozirati.

Ješki radikalci imeli so te dni pred kasacijskim sodiščem opraviti. Toženih je bilo 47 oseb, od katerih je bilo v Pragi 7 obsojenih zaradi zapeljanja v kršenju vojaške dolnosti, 3 zaradi poizkušenega žaljenja Veličanstva, ostali pa oproščeni. Pred kasacijskim dvorom pa so bili oproščeni tudi na težko ječo od 3 mesecov do 1 leta obsojeni. Češki patrioti, s katerimi grejo naši prvaki skozi drn in strn.

K draginji. Poroča se, da bodejo cene posameznih boljših vrat cigar in cigaret zvišane. Baje zahteve to ogrska uprava monopolja. Minimamo nič proti temu, ako se podražijo havanje in trabuke; ali tobak za ljudstvo jo itak dovolj drag.

Austrijski državni dolg. Koncem junija 1909 znašali so vsi austrijski dolgov 10.676 milijonov 67.454 kron. Od te velikanske svote spada nekaj čez 2229 milijonov na skupni splošni državni dolg, 5.446% milijona pa na državni dolg austrijskih kraljestev in dežel. Zadnji dolg se je